

KATARZIS A DUNA-PARTON

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 45. szám, 2016. november 11.

A némileg túlterheltnek tetsző kancelláriaminiszternek a napokban futotta erejéből a parlamentáris aktivitás és a műfajelmélet finom összefüggéseit megvilágítani: a parlamenti munka egy irodalmi műfaj, szegezte le a tőle megszokott határozottsággal.

Alighanem.

Talán mégis érdemes lett volna kicsit kitagolni a mély meglátást, milyen műfajok uralják is a nemzet házát.

Találgassunk.

Kormánypárti retorikai attrakciók: hőseposz, vígeposz, epopeia. Óda, kardal, csatadal. Példabeszéd. História ének, bujdósóének. Hagiográfia. Minnesang a hűbérúrhoz. Rovásírás-rovásolvasás. Medveének.

Bordal. Rapszódia a füttyölős barackhoz, szerelemdal a csikóbőrös kulacshoz. Varázsének, virágének. Trubadúrlíra.

Állatmese, bábjáték. Politikai bestiárium.

Aztán: abszurd dráma, spiritiszta szómágia, dadaista performansz, misztériumdráma, hitvita, kísértetjárás, vámpíradoma, sámánének. Igricek, jokulátorok csacsogása. Szinkretikus nemzetpolitikai rítustánc. Bukolika, pásztoridill. Menekültfaló grand guignol. Biedermeier nemzeti egység. Halandzsa. Commedia dell'arte.

Rémdráma, fekete humorba pácolt maffia-szociográfia: keresztapa-keresztanya-keresztvej. Keresztesek.

Családregény, énregény.

Önmegszólító királytükör.

Hiányzó műfajok: búcsúvers, haláltánc, testamentum, siratódal, rekviem.

Sírvers.